

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Zajednica kćeri milosrđa u San Enrique Chimbarongu

Stanje u župi Morulem tijekom epidemije Covid-19

Za buduće naraštaje

Apostolat molitve

Molimo da kršteni laici, osobito žene, mogu više sudjelovati na područjima odgovornosti u Crkvi.

Sadržaj

Uvodnik	Strategija druge strane.....	3
U središtu	Ekološko obraćenje.....	4
Iz života naših misionara	Zajednica kćeri milosrđa u San Enrique Chimbarongu.....	6
	Stanje u Župi Morulem tijekom epidemije Covid-19.....	8
	Za buduće naraštaje	10
Papina poruka	Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2020.....	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za listopad.....	14
Vijesti iz Crkve u svijetu	Učimo iz primjera djelovanja Majke Terezije među siromašnima.....	15
	Pomoć Fonda za hitne slučajeve i svijest o važnosti dijeljenja sa svima.....	16
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Radosna vijest širi nadu i optimizam	17
	Devetnica za misije.....	18
	Što je Svjetski dan misija?.....	18
Život jednog misionara	Vijesti iz Bošontija.....	19
Misijski velikani	Sveti Jacques Berthieu, prvomučenik Madagaskara.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
 Tel. 01/5635-055
 E-mail: missio.croatia@misije.hr
 web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
 IBAN: HR6323600001101542876
 Model: HR99
 u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 Zagrebačka banka d.d., Zagreb
 IBAN HR6323600001101542876
 SWIFT CODE: ZABAH2X
 Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
 Tel./fax: 00387/33/667-889
 E-mail: missio.bih@bih.net.ba
 web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
 UniCredit Bank d.d.
 Račun primatelja: 3383202200897320
 Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 UniCredit Bank d.d.
 IBAN: BA393383204893626147
 SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
 Navesti svrhu uplate

Strategija druge strane

Piše vlč. Antun Štefan

Od ribara se očekuje da bacaju mreže, da love ribu. Ali ne ulovi se uvijek. Treba jesti, ali ne ide pa ne ide. Ni Šimunu i njegovoj družini nije uvijek išlo. Kada gledaš te ribare s Galilejskog jezera, teške od mirisa znoja i riba, ni na kraj pameti ti nije da su takvi sposobni loviti ljude. Idi, molim te, kakve ljude! Pa ni ribe im ne idu, a gdje će s ljudima!

A ribe neće same. Treba isploviti na pučinu i baciti mreže. Potrebna je strategija. Ako smo bezvoljni i lijeni, ako nam mreže stalno ostaju obješene na obali, a mi kukamo za dobrim starim vremenima, ne će ići. Tako je i s ljudima. Ne možemo se približiti Bogu ili ljude približiti Bogu ako sjedimo ili se unaprijed predajemo. Nije to strategija.

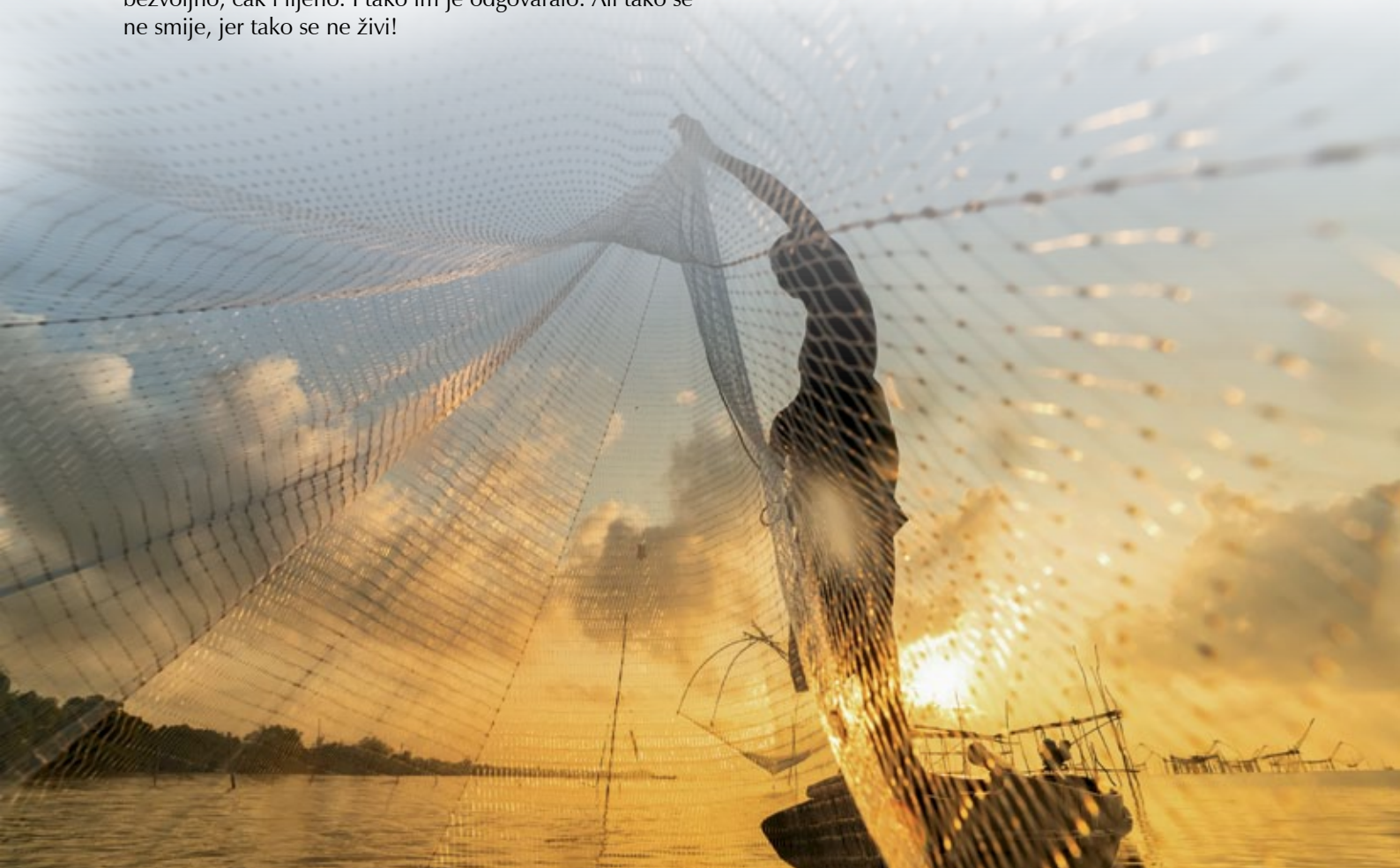
Sjećate se, Isus nam je ispričao priču o djeci koja su sjedila na trgu (Lk 7, 31 – 35). Sjedila su kao gledatelji, bezvoljno, čak i lijeno. I tako im je odgovaralo. Ali tako se ne smije, jer tako se ne živi!

Treba se pokrenuti, bacati mreže. Riba ima uvijek. Pustimo se Isusovoj logici – strategiji druge strane. Ako sjedimo ili se pretvaramo da se trudimo, ništa ne ćemo postići. Ništa. Samo odvažni i ludi u Gospodinu uspijevaju ondje gdje ničega nema. Oni na njegovu riječ bacaju mreže i ide im!

Isus treba ponizne ljude, spremne na žrtvu do ludosti, poslušne. Ljude poput starog Pjera, koji Isusu kaže: „... na tvoju riječ bacit ću mreže.“

Svi znamo što se nakon toga dogodilo. Tako je bilo onda, a tako je i uvijek. I dan-danas je tako. Uvijek je tako! Sve počne usred onoga što jesmo, imamo i možemo. A ostalo je Gospodinovo.

Čujemo da je ribe sve manje, ali ja to ne vjerujem. Ja vjerujem Isusu!

Ekološko obraćenje

Piše dr. sc. Krunoslav Novak

U mjesecu listopadu slavi se spomendan sv. Franje Asiškoga, svetca koji je u srcu imao duboko usađenu ljubav prema svakomu čovjeku i prema svemu stvorenome. U vremenu kada zemlja daje svoje plodove, lijepo pristaju riječi njegove Pjesme stvorova, u kojoj sv. Franjo ne hvali stvorove, nego Boga koji ih je stvorio. Prije pet godina papa Franjo svoju encikliku *Laudato si – Enciklika o brizi za zajednički dom* naslovio je riječima Pjesme stvorova svetog Franje. Enciklika se bavi ekologijom, ali ne na način da bi tek identificirala simptome i probleme koji se odnose na onečišćenje prirode, a da bi onda ponudila neka parcijalna rješenja, koja ne bi mogla zahvatiti problem u cijelosti. Papa ne promatra ekologiju samo kao onečišćenje zemlje, nego uzroke traži u nekim dubljima pitanjima čovjekova odnosa prema životu, odnosu s drugim ljudima, odnosu prema Bogu, koji se manifestiraju i u odnosu prema zemlji. To je prva enciklika koja je posve posvećena temi očuvanja života na zemlji. No spomenimo da je sveti papa Pavao VI. još 1974. godine govorio da nepromišljenom eksploatacijom prirode čovjek riskira uništiti prirodu, ali i sebe samoga.

Dok ubiremo plodove zemlje i zahvaljujemo Bogu za njegova dobročinstva, dobro je promišljati kako živimo i djelujemo ne samo u odnosu prema prirodi koja nas okružuje, nego i kakav odnos ostvarujemo prema internetskim prostranstvima, u kojima danas, napose mladi naraštaji, provode puno više vremena nego u prirodi. Smeta nam kada prolazimo ulicom i uočavamo smeće ili kada šetajući prirodom naiđemo na odbačeni otpad. Je li tako i u digitalnim internetskim prostranstvima? Trebamo promišljati i o digitalnoj ekologiji iz perspektive čovjeka koji ondje provodi vrijeme, a lako se dogodi da bude okružen sadržajima koji u njemu stvaraju nemir, nesigurnost, strah... Koliko se samo mržnje i neistine širi u različitim komentarima na internetskim portalima i društvenim medijima. Uz tekstove i objave koje pročitamo, naići ćemo i na komentare kojima osobe koje ih pišu ne samo da dovode u pitanje sadržaj teksta koji komentiraju, nego izravno vrijeđaju dostojanstvo drugih. Nažalost, treba spomenuti da u tome nisu izuzetak ni oni koji komentiraju na portalima i profilima društvenih mreža katoličkog nadahnuća, ističući svoju ispravnost, a ponižavajući druge, zatvoreni za bilo kakav razgovor. Biti kritičan ne znači biti destruktivan, to ne smijemo zaboraviti. Čak i kada tko svoj kritizerski i vrijeđajući govor naziva proročkim, važno je imati na umu da je proročki govor sve drugo nego ono što vrijeđa ili kritizira bez poštovanja dostojanstva na destruktivan način. Proročki je govor onaj koji ukazuje na probleme i na nepravilnosti, ali nije rušilački, nego nastoji pronalaziti rješenje problema te otvorenosću za dijalog nikako ne dopušta da uvrijedi dostojanstvo druge osobe ili zajednice.

Govoreći o ljudskim korijenima ekološke krize, spomenuta enciklika *Laudato si* na prvo mjesto stavlja pitanje odnosa prema tehnologiji i njezina utjecaja na život pojedinca i društva. Važno je naglasiti da tehnologija može poboljšati kvalitetu ljudskog života, ali kada tehnologija dominira nad etičnošću, kulturom i duhovnošću, čovjek teško postavlja vlastite granice i teško se uči prisebnu samosvladavanju. Nadovezujući se na riječi Romana Guardinija, koji je još 1965. godine ustvrdio da suvremeni čovjek nije naučen ispravno koristiti moć, moguće je danas još više nego tada uočiti da razvoj tehnologije koji čovjeku daje moć nije praćen rastom ljudske odgovornosti, vrijednota i savjesti (usp. *Laudato si*, br. 102 – 105). U tom riziku da zastrani u svojoj ljudskosti najviše je izložen čovjek koji toga nije svjestan ili nije uočio te rizike, prije svega za vlastiti život. Neprepoznavanje sveprisutnosti tehnoloških mogućnosti, ali i rizika za kvalitetu života, čini ga ranjivim upravo u njegovoj ljudskosti. Lako će odustati od temeljna poštovanja vlastitoga i tuđega ljudskog dostojanstva radi prividna osjećaja da su njegove objave anonimne te da može bez posljedica vrijeđati druge i iskaljivati se na njima (najčešće slabijima). Onaj tko tako postupa, nema na umu da vrijeđanjem osjećaja, stajališta i uvjerenja drugog čovjeka zapravo ugrožava njegovo temeljno pravo na dostojanstvo. Ispravno korištenje tehnologije, koja čovjeku daje moć, nalazi se prije svega u odgoju za odgovornost. Prepoznati saveznike u odgoju za digitalnu ekologiju značilo bi računati da se trebaju uključiti sve odgojne strukture, formalne i neformalne: škola, obitelj, sredstva društvenih komunikacija, vjerska pouka, različita udruženja, zajednice itd.

Proročki je govor onaj koji ukazuje na probleme i na nepravilnosti, ali nije rušilački, nego nastoji pronalaziti rješenje problema te otvorenost za dijalog nikako ne dopušta da uvrijedi dostojanstvo druge osobe ili zajednice.

Digitalna prostranstva zaista su jedan nematerijalni kontinent, s velikim potencijalima, ali i rizicima da se u njemu razvije nepoštovanje prema prirodnom okolišu. Naime virtualni odnosi naime koji ne inzistiraju na odgovornosti lako se premjeste na područja svakodnevnoga fizičkog okruženja u neodgovornosti za ljude i svijet u kojemu živimo.

Zato nam je, reći će Papa, potrebno ekološko obraćenje, temeljeno na bogatoj baštini kršćanske duhovnosti, koja je tijekom dvadeset stoljeća dala svoj dragocjen prinos u obnovi čovječanstva (usp. *Laudato si*, br. 216). Takvo obraćenje znači za vjernike „da plodovi njihova susreta s Isusom Kristom izađu na vidjelo u njihovim odnosima sa svijetom koji ih okružuje. Živjeti svoj poziv da budemo čuvari Božjeg djela bitan je dio krjeposnog života; to nije tek mogući ili sporedni vid našega kršćanskog iskustva.“ (*Laudato si*, br. 217.)

Digitalna prostranstva zaista su jedan nematerijalni kontinent, s velikim potencijalima, ali i rizicima da se u njemu razvije nepoštovanje prema prirodnom okolišu. Naime virtualni odnosi naime koji ne inzistiraju na odgovornosti lako se premjeste na područja svakodnevnoga fizičkog okruženja u neodgovornosti za ljude i svijet u kojemu živimo.

ČILE
– S. M. Zlata Vrbić

U okviru stote obljetnice osnutka družbe Kćeri milosrđa, zajednica i škola u selu San Enrique, slavi 70 godina rada časnih sestara kod njih. Svjesne da to slavlje nije moguće proslaviti uobičajeno zbog pandemije, ipak velika zahvalnost Gospodinu za sva dobročinstva i blagoslove odzvanja u našim mislima i srcima.

Ovdje je sve počelo prije 70 godina odlukom gospode Melesije Tokornal, koja je namijenila svoju kuću nakon smrti nje i njezina supruga za jednu žensku redovničku zajednicu. Taj san ostvario je njezin pokojni nećak, biskup Enrique Eizaguirre, koji je opet po svojem nećaku, biskupu Ramonu Munitu Eizaguirreu došao do naše blaženice, majke Marije od Propetoga Isusa Petković, koja je u veljači 1949. godine otvorila prvu redovničku zajednicu u Castro Chiloeru, na jugu Čilea. Tako Bog ispunja zavjete svojim.

Nastanak misije

Majka utemeljiteljica osobno je doputovala u San Enrique Chimbarongo da se upozna s mjestom i situacijom. Uvidjela je da je to mjesto plodno za redovnička zvanja, apostolat i brižan rad sestara naše družbe. Već 22. siječnja 1950. godine osniva drugu redovničku zajednicu, u San Enrique Chimbarongu, na čast, slavu i hvalu Gospodinu Bogu našem i Blaženoj Djevici Mariji od

Karmela, zaštitnici župe i cijelog naselja. Selo San Enrique udaljeno je od glavnog grada Santiaga oko 200 km, prema jugu zemlje.

Prve sestre koje su došle bile su iz Argentine i Paragvaja, a potom su brzo pristigla i domaća zvanja. Također bih istaknula požrtvovan rad za širenje slave Božje i napredak sela naše nezaboravne misio-narke s. M. Bogoljube Stanić, koja se kao brižna učiteljica i majka osobito zauzela za formaciju sestara, u materijalnome i duševnom napretku. Svojom majčinskom brigom za najpotrebitije u mjestu, čuvajući i

živeći brižno duh evanđelja i karizmu drage nam utemeljiteljice, sve je činila da ljudima bude bolje. Isto tako kraće vrijeme našoj je zajednici pridonijela u odgoju mladih sestara sestra Adelina Franov, a nekoliko mjeseci ovdje je bila i sestra Fides, a u ovome dosta kompliciranu trenutku pandemije nalazi se od svibnja prošle godine i sestra Zlata Vrbić, odgovorna za školski rad i napredak.

Naša je glavna misija u ovome teškome i kaotičnom vremenu pomagati našim učenicima koliko god je to moguće. Škola broji 200

učenika i učenica, od predškolske djece pa do osmog razreda osnovne škole.

To su djeca većinom zemljoradnika, koji imaju privremeni posao po većim farmama prigodom žetve, prikupljanja duhana ili berbe povrća za izvoz. Mnogi od učenika nemaju mogućnost interneta za nastavu *online*, pa im škola svakih 20 dana šalje školsku zadaću, zajedno s hranom koju dobijemo od državnih ustanova.

Tijekom redovite godine, uza školske predmete, sestre nastoje unijeti i duh evanđelja, molitvu i razne pobožnosti, od kojih ističem proslavu Dana majke utemeljiteljice, Veliki tjedan, božićne blagdane i molitvu *Krunice* u Marijinu mjesecu. Djeca vole molitvu i rado slušaju o životu Isusa, Marije i svetaca.

U vremenu korone

U ovome posebnom vremenu sestre predvode molitvu *Svete krunice* u župnoj crkvi svake nedjelje, a s članovima molitvene zajednice svakog petka molimo za bolesne od pandemije i za obraćenje grešnika. Svaki prvi petak imamo pobožnost Srcu Isusovu i razmatramo križni put. Iako je to ograničeno zbog pandemije, po mogućnosti, idemo u posjet starcima i obiteljima u potrebi.

Po zagovoru naše blažene majke Marije od Propetoga Isusa Petković, molimo da i u ovome teškome i neizvjesnom vremenu pridonesemo našim molitvama, požrtvovnošću i ljubavlju prema svakom čovjeku za širenje kraljevstva Božjega, njegove slave i za spas duša. Mir i svako dobro!

UGANDA
– Don Gabrijel Jukić

Kad su se pojavile prve informacije o koronavirusu i bolesti Covid-19, ugandska vlada uvela je veoma stroge mjere. Zatvoreni su vrtići, škole, fakulteti, crkve i gotovo sve javne ustanove. Radilo je samo ono što je bilo nužno za život ljudi. Velik problem bila je i obustava javnog prijevoza, što je mnogima otežalo život, ali ipak su sve trgovine bile opskrbljivane, tako da nije došlo do „epidemije gladi“. U svakom slučaju, sve se to odrazilo na život ljudi i u mojoj župi Morulem. Život je jedno vrijeme „stao“, što je ljude iznenadilo zato jer su oni već niz godina suočeni s mnogim zaraznim i teškim bolestima. Naučili su se oni nositi s tim problemima, ali da su i crkve potpuno zatvorene i da se zbog toga ne dijele sakramenti, nije im bilo lako prihvatiti. Ovdje je Crkva važnija više od svega u životu, kroz Crkvu se gleda sve i oni uz pomoć Crkve uglavnom rješavaju svoje probleme.

Život i rad nas svećenika morao se prilagoditi novonastaloj situaciji. U početku smo se strogo pridržavali svih uputa vlade i medicinske struke, iako sjever Ugande nije imao niti jednoga zaraženog virusom. Nakon nekog vremena odlučeno je da ipak budemo na raspolaganju vjernicima. Napravljen je plan rada. Tako smo odlučili da slavimo mise nedjeljom na četiri zasebna mjesta u župi. Slave se mise sa sestrama i kandidatima časničkih sestara u samostanu; s nastavnicima u srednjoj školi; s mladima koji su aktivni u crkvi, pjevačima, čitačima, ministrantima te s obiteljima koje imaju djecu za krštenje u župnoj crkvi.

Naravno, neobično je važan posjet vanjskim postajama, koje su veoma udaljene od župe i gdje svećenik i

inače rijetko dolazi. Posjeti su organizirani radnim danima, ne nedjeljom kao prije. To dosada gotovo nikada nije bilo u praksi, ali više se nije moglo drugačije, jer je velik broj djece čekao za krštenje, a isto tako ljudi koji su tražili ispovijed.

Život ljudi nakon pojave bolesti Covid-19

Život ljudi jedno vrijeme bio je u iščekivanju što će se sljedeće dogoditi. Ali ubrzo su shvatili da tako neće ići, i da se moraju aktivirati i raditi znatno više nego prije. I u ovako lošem vremenu pronašlo se nešto i dobrog. Ljudi su se angažirali u mnogim aktivnostima. U nečemu je pomogla i vlast. Npr., pokrenut je postupak vodovodne mreže i ljudi su po selima

dobili javne bunare s pitkom vodom. Dosad su uvijek morali prokuhavati vodu za piće. Nadalje, mnogi od njih odlučili su zasijati znatno veća polja i čak ostvariti dvije žetve godišnje u različitim poljoprivrednim kulturama. Mnogi su se odlučili na uzgoj manga, limuna i drugih vrsta voća. Bilo je veoma lijepo vidjeti ljude koji se trude. I sam sam se uključio u sve to.

Primjeri rada s obiteljima na poljima

Kad sam vidio da ljudi zaista žele ozbiljno raditi u poljima, odlučio sam da im pomognem na sve moguće načine. Prije svega mnogi od njih ne znaju pripremiti površine za sjetvu, iskrčiti živicu, iščupati panjeve, iskupati odvodne kanale itd.

Stanje u Župi Morulem tijekom epidemije Covid-19

Prvi kojemu sam pomogao bio je moj prijatelj Izrael. Ponizno je zatražio pomoć, jer nije imao ništa osim vlastitih ruku i „sitne“ djece, koja nisu bila sposobna za tako težak posao. Do njegova polja morali smo se voziti na motorima, a poslije toga smo išli pješice, jer nema puta.

Vidjevši da moj prijatelj Izrael radi dobro i da ozbiljno priprema polje, napravili smo male preinake i dogovorili se što i koliko sijati. Ja sam ga uvjerio da bi bilo dobro posijati i dio polja kasavom i slatkim krumpirom, jer i jedna i druga kultura odlično uspijevaju te dobro dođu za hranu tijekom cijele godine. Pozvao sam svojeg prijatelja Owilija, kojemu sam već prije, zahvaljujući dobrotvorima, kupio volove i plug. Polje je brzo pripremljeno i zasijano, a do neba zahvalan Izrael očekuje uskoro i žetvu.

Otac John Bosco, svećenik koji ima brojnu rodbinu i mnogi su vrlo siromašni, već je zakupio polje i sve poprilično isplanirao, ali pošto je već imao zakupljeno polje koje

je kultivirano, zahtijevao sam da oremlje traktorom. Duboko oranje puno znači, pogotovo kada dođe period bez kiše, a temperature su vrlo visoke. To me dodatno stajalo, ali Bog uvijek providi. Već sljedeći vikend počinje žetva raznih kultura koje je moj subrat zasijao.

Još jedan simpatičan primjer od mnogih koji su uz pomoć dobrotvora posijali polja jest i prijatelj Rikardo, koji veoma voli domaće pivo od sogama. Prijatelj Rikardo ima osmero djece, a gotovo su sva mlađa od osamnaest godina. Naravno, prije svega idu pregovori. On kaže da ima pet hektara; ja kažem da je to velika parcela i da mu ne mogu dati novca za tako veliku parcelu. Uostalom, mislim da je napravljena neka pogreška u mjerenju ili on drugačije mjeri hektar. Ipak, odlučimo otići i vidjeti tu parcelu. I rano ujutro krenemo mi „gazde“, Rikard, Owili, Izrael i ja. Nakon sat hoda dodemo do vrta i polja gdje ljudi siju. U blizini i Rikardovo polje koje nam je pokazao. Pokazao nam je od kojeg do kojeg drveta je njegovo i vidim

bome da je imao pravo, polje ima i više od pet hektara. Malo podalje njegova žena s dječicom nešto pokušava krčiti i sjeći visoku trstiku... Kažem mu da ću mu pomoći da zasije kikiriki i sve potrebno, ali njegovo je da radi. Sve smo se dogovorili i svi smo bili sretni i zadovoljni.

Misijska nedjelja u župi

Listopad je misijski mjesec. Kao svugdje u svijetu, tako i ovdje slave Svjetski dan misija (Misijsku nedjelju). Župnik najavi taj događaj nedjelju prije i animira malo **ljude** da bi kolekta taj dan bila nešto veća i da se u tjednu moli za misije. Oni su već svjesni toga i odreknu se kojeg novčića više. Na samu Misijsku nedjelju župnik ima prilagođenu propovijed, u kojoj objašnjava situaciju u cijelom svijetu. Taj put se znatno više skuplja novac nego plodovi zemlje. Bog na kraju krajeva vrjednjuje svaki dar, pa tako i njihova dva novčića. Tako svi sudjelujemo u izgradnji Crkve i učimo se međusobnoj solidarnosti.

Uz ovih nekoliko riječi, šaljem vam i iskrene pozdrave iz moje drage mi Ugande. Zahvaljujem Bogu za svakoga od vas i ne zaboravljam vas pred Presvetim!

BRAZIL

– O. Milan Knezović, SVD

Draga braćo i sestre u Kristu, s radošću vas pozdravljam u Božjoj riječi iz dalekog Brazila. Od prošle sam godine premješten u novu župu, Gospe od Bezgrešnog začeca, u Brasíliji, u predgrađu koji se zove Gama, unutar Federalnog Distrikta. To je relativno nova župa, utemeljena 1992. godine na inicijativu našega pokojnog subrata oca Guilherma Kerna.

Broji oko 3000 vjernika, a kao i mnoge druge u Nadbiskupiji Brasíliji više je označena karizmatiskim pokretima nego redovitim župnim aktivnostima. Imamo katehezu u župi, pastoral pripreme hrane za ljude na ulici, pastoral obitelji, molitvenu karizmatisku zajednicu, pastoral trezvenosti, pastoral glazbe, pastoral krštenja, ministrante itd. Mojoj župi pripadaju i četiri filijale, od koje su dvije relativno blizu – Kraljice Mira i Svete obitelji. U Filijali Sv. obitelji djeluje mala zajednica, koja se okuplja samo nedjeljom, u školi koja nam je dala dvoranu na korištenje. Zajednica u Filijali Kraljice Mira slavi sv. mise utorkom, petkom i nedjeljom. Druge dvije filijale nalaze se u drugoj pokrajini, a to je ujedno i druga biskupija. To je ruralni dio u brdima, gdje je otac Guilherme napravio male crkvice sv. Arnolda Janssena, našeg utemeljitelja, i Gospe Fatimske.

Rad s mladima

Naša župna kuća smještena je 500-tinjak metara od župne crkve, unutar Socijalnog centra „Sveti Ivan Krstitelj“, koji je i prije nastanka župe, 1975. godine, osnovao o.

Guilherme Kern, naš subrat verbit. U prostorijama u suterenu i u velikoj dvorani u sklopu centra odvijali su se razni tečajevi i formacije: od daktilografije pa do humanih znanosti – usmjerene uvijek na siromašne i nezaštićene dijelove društva. Godine 2003. potpisan je ugovor s časnim sestrama benediktinkama od Božje providnosti iz Italije, koje se brinu o djeci i mladima od 7 do 18 godina. Dvije su sestre zadužene za taj projekt iz Španjolske, no ima i domaćih sestara. One s djecom i mladima u smjenama provode svo-

je prijedpodnevne ili poslijepodnevne sate u raznim aktivnostima, kao što su društvene i humane znanosti, školska potpora, kulinarstvo, glazbena i likovna umjetnost i sportske aktivnosti. Jedna od smjernica našeg reda verbita jest „JUPIC“ („justice, peace and integrity of creation“) – pravda, mir i integralna ekologija svega stvorenja, te nam suradnja s časnim sestrama omogućava realizaciju te važne smjernice, po kojoj, bez naknada, ustupamo već 20 godina svoj prostor za službu evangelizacije najpotrebitijih. Djeca i

mladi besplatno mogu sudjelovati u svim aktivnostima i uvijek ih se prijavi mnogo više nego što ih se može primiti.

Od srca zahvaljujem Nacionalnoj upravi Papinskim misijskih djela u

Hrvatskoj na poslanoj pomoći, koja je plod vaših molitava i vaših žrtava. Ta nam je donacija omogućila da renoviramo unutarnji prostor socijalnog centra, u kojem djeca i mladi izvode svoje sportske aktivnosti. Na

suhe i bezlične zidove lokalni umjetnik donio je svježinu morskih valova te bogatstvo morskih dubina, kao i ljepotu brazilskih prašuma, s rijekama i prelijepom urođeničkom tradicijom. U vremenu kada klimatska i ekološka neravnoteža prijeti uništavanju Amazonije, to će umjetničko djelo ostati budućim naraštajima kao podsjetnik na ljepotu Božjeg stvaranja i poziv na životnu misiju očuvanja prirode, kao dijela ispovijesti naše vjere. U isto je vrijeme i podsjetnik o snazi bratske ljubavi koja ne poznaje granice te u svojoj velikodušnosti ujedinjuje Hrvatsku, Italiju, Španjolsku i Brazil.

»Evo me,
mene pošalji!«

(Iz 6, 8)

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2020.

Draga braćo i sestre!

Želim izraziti svoju zahvalnost Bogu na predanosti kojom se u Crkvi diljem svijeta u listopadu prošle godine živio Izvanredni misijski mjesec. Uvjeran sam da je pridonio poticanju misijskog obraćenja u mnogim zajednicama na putu naznačenom temom: »Kršteni i poslani – Kristova Crkva u misiji u svijetu«.

U ovoj godini obilježenom patnjom i izazovima koje je sa sobom donijela pandemija Covid-19 taj misijski hod čitave Crkve nastavlja se u svjetlu riječi koju nalazimo u izvješću o pozivu proroka Izaije: »Evo me, mene pošalji!« (6, 8). To je uvijek novi odgovor na Gospodinovo pitanje: »Koga da pošaljem?« (ibid.). Taj poziv dolazi iz Božjega srca, od njegova milosrđa koje, u sadašnjoj svjetskoj krizi, predstavlja izazov na koji su Crkvu i čitav ljudski rod pozvani odgovoriti. »Poput učenika iz

Evangelja iznenada nas je zahvatila neočekivana i žestoka oluja. Shvatili smo da se nalazimo na istoj lađi, svi krhki i dezorijentirani, ali istodobno važni i potrebni, svi pozvani veslati zajedno, svi potrebni utjehe drugoga. Na toj lađi... svi se nalazimo. Poput tih učenika, koji jednoglasno i u tjeskobi kažu: »ginemo« (r. 38), tako smo i mi shvatili da ne možemo ići dalje svatko za sebe, već samo zajedno« (Meditacija na Trgu sv. Petra, 27. ožujka 2020). Doista smo prestrašeni, dezorijentirani i uplašeni. Bol i smrt daju nam iskusiti našu ljudsku krhkost, ali istodobno uočavamo da svi imamo snažnu želju za životom i oslobođenjem od zla. U tome smislu poziv na poslanje, poziv da izidemo iz sebe samih iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu pokazuje se kao prilika za solidarnost, služenje, posredovanje. Poslanje koje Bog povjerava svakome od nas pomaže nam osloboditi se straha i zaokupljenosti samima

sobom i shvatiti da ponovno pronalazimo same sebe kad se darujemo drugima.

U žrtvi križa, gdje se do kraja ispunjava Isusovo poslanje (usp. Iv 19, 28-30), Bog objavljuje da ljubi sve i svakog pojedinog (usp. Iv 19, 26-27) i od svakoga od nas traži osobnu raspoloživost da budemo poslani, jer On je Ljubav koja nikada ne miruje nego je uvijek »u poslanju«, uvijek izlazi iz sebe kako bi dala život. Iz ljubavi prema ljudima Bog Otac je poslao Sina Isusa (usp. Iv 3, 16). Isus je Očev misionar: njegova osoba i njegovo djelo su potpuna poslušnost Očevoj volji (usp. Iv 4, 34; 6, 38; 8, 12-30; Heb 10, 5-10). Isus, koji je raspet i uskrsnuo za nas, uključuje nas u svoje poslanje ljubavi i svojim Duhom, koji oživljava Crkvu, čini nas svojim učenicima i šalje nas u misiju u svijet i među narode.

»Misija, »Crkva koja izlazi«, nije neki program, nego naum koji se

ostvaruje snagom volje. Krist je taj koji daje Crkvi izići iz sebe same. U poslanju naviještanja evanđelja ti se krećeš jer te Duh Sveti tjera i nosi» (*Bez njega ne možemo ništa. Biti danas misionari u svijetu*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 2020., str. 14). Bog uvijek prvi ljubi nas i tom nas ljubavlju susreće i poziva. Naš osobni poziv plod je činjenice da smo sinovi i kćeri Božje u Crkvi, njegova obitelj, braća i sestre u onoj ljubavi koju nam je Isus posvjedočio. Svi, međutim, imaju ljudsko dostojanstvo utemeljeno na Božjem pozivu da budu djeca Božja i da u sakramentu krštenja i slobodi vjere postanu ono što su oduvijek bili u Božjem srcu.

Sama činjenica da smo besplatno primili život podrazumijeva poziv da uđemo u dinamiku sebedarja: to je sjeme koje će kod krštenika poprimiti zreli oblik kao odgovor ljubavi u braku i u djevičanstvu za Kraljevstvo Božje. Ljudski se život rađa iz Božje ljubavi, raste u ljubavi i stremljenju ljubavi. Nitko nije isključen iz Božje ljubavi, a u svetoj žrtvi Isusa Krista na križu Bog je pobijedio grijeh i smrt (usp. *Rim* 8, 31-39). Za Boga, zlo – pa čak i grijeh – postaju izazov ljubiti i to ljubiti još većom ljubavlju (usp. *Mt* 5, 38-48; *Lk* 22, 33-34). Zato u pashalnom otajstvu Božje milosrde liječi praiskonsku ranu zadanu ljudskom rodu i izlijeva se na cio svemir. Crkva, sveopći sakrament Božje ljubavi prema svijetu, nastavlja Isusovo poslanje u povijesti i šalje nas svukuda da bi Bog, po našem svjedočenju vjere i naviještanju evanđelja, mogao ponovno očitovati svoju ljubav i dotaknuti i preobraziti srca, umove, tijela, društva i kulture na svakome mjestu i u svakome vremenu.

Poslanje je slobodan i svjestan odgovor na Božji poziv. No, taj poziv prepoznavamo samo kad živimo osobni odnos s Isusom živim u njegovoj Crkvi. Zapitajmo se: jesmo li spremni prihvatiti prisutnost Duha Svetoga u svome životu, poslušati poziv na poslanje, bilo u životu u braku, bilo u posvećenom ili svećeničkom životu, u svojoj svakodnevici? Jesmo li spre-

mni biti poslani na bilo koje mjesto kako bismo svjedočili svoju vjeru u Boga milosrdnog Oca, kako bismo naviještali Evanđelje spasenja Isusa Krista, kako bismo dijelili božanski život Duha Svetoga izgrađujući Crkvu? Jesmo li poput Marije, Isusove majke, spremni bespridržajno se staviti u službu Božje volje (usp. *Lk* 1, 18)? Ta je unutarnja raspoloživost veoma važna ako želimo reći Bogu: »Evo me, Gospodine, mene pošalji« (usp. *Iz* 6, 8). I to ne apstraktno, nego u ovom času Crkve i povijesti.

Shvatiti što nam Bog govori u ovim vremenima pandemije predstavlja također izazov za poslanje Crkve. Bolest, patnja, strah i izolacija stavljaju pred nas određena pitanja. Siromaštvo onih koji umiru sami, koji su napušteni, koji su ostali bez posla i primanja, beskućnika i onih koji nemaju što jesti tjeraju nas na razmišljanje. Prisiljeni držati fizički razmak i ostati u kući pozvani smo ponovno otkriti važnost društvenih odnosa kao i zajednički odnos s Bogom. Te okolnosti ne samo da ne bi smjele dovesti do toga da u nama porastu nepovjerenje i ravnodušnost nego bi nas trebale navesti da posvećujemo još veću pažnju našem odnosu prema drugima. A po molitvi, kojom Bog dotiče i pokreće naša srca, postajemo otvoreni za potrebe naše braće i sestara za ljubavlju, za dostojanstvom i slobodom i ona u nama budi odgovornost za sav stvoreni svijet. Nemogućnost da se kao Crkva okupljamo na slavlju euharistije dovela nas je u situaciju da smo dijelili iskustvo brojnih kršćanskih zajednica koje ne mogu svake nedjelje slaviti misu. U takvim okolnostima pitanje koje nam Bog postavlja glasi: »Koga da pošaljem?« i od nas očekuje velikodušan i uvjeren odgovor: »Evo me, mene pošalji!«. Bog nastavlja tražiti koga da pošalje svijetu i narodima da svjedoči njegovu ljubav, njegovo spasenje od grijeha i smrti, njegovo oslobođenje od zla (usp. *Mt* 9, 35-38; *Lk* 10, 1-12).

Proslava Svjetskog dana misija ujedno nam pruža priliku još jednom potvrditi kako su molitva, promišlja-

nje i materijalna pomoć prigode za djelatno sudjelovanje u Isusovu poslanju u njegovoj Crkvi. Svrha je ljubavi izražene u priložima, koji se prikupljaju na liturgijskim slavljenjima na treću nedjelju u listopadu, poduprijeti misijski rad koji u moje ime obavljaju Papinska misijska djela kako bismo izišli ususret duhovnim i materijalnim potrebama naroda i crkava u čitavome svijetu, za spas svijetu.

Neka nas Presveta Marija, Zvijezda evangelizacije i Utjeha žalosnih, misijska učenica svoga Sina Isusa, nastavi zagovarati i biti nam na pomoć.

*Rim, pri Svetomu Ivanu
Lateranskom, 31. svibnja 2020.,
svetkovina Duhova.
Franciscus*

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Molimo da kršteni laici, osobito žene, mogu više sudjelovati na područjima odgovornosti u Crkvi.

Svi mi Isusa nazivamo Spasiteljem Svijeta. I to s pravom. A Isus je svojedobno kazao apostolima da je poslan izgubljenim ovcama doma Izraelova. Kao da ograničava svoje poslanje. Apostole je pak poslao da po svem svijetu navješćuju radosnu vijest. Po njima Crkva odonda ispunjava svoje poslanje u svakom kršteniku bilo kojeg staleža i stupnja, kako se to crkvenim rječnikom izriče. A Drugi je vatikanski sabor prozborio upravo o poslanju laika u posebnom dokumentu. Riječ je, jednostavno, o ostvarenju svoje posvećenosti po krštenju, da bi u toj posvećenosti posvećivali svu stvarnost u kojoj žive i djeluju. Tako se po njima posvećuje sva stvarnost i tako vjernici laici ispunjavaju i svoju proročku, kraljev-

sku i svećeničku ulogu. Opet valja naglasiti da je drukčija svećenička uloga biskupa, svećenika i đakona, a drukčija laika. I nemaju svi iste ovlasti po sakramentima koje su primili. Pojednostavljeno bismo mogli reći da posvećenje koje dobivamo po sakramentima nalazi svoju primjenu u posvećenju svijeta djelovanjem laika. Napokon, i sakramenti su vidljivi materijalni znakovi po kojima primamo nevidljivu milost za staleške dužnosti koje smo prihvatili i u kojima kao Božji poslanici djelujemo.

U Papinoj se molitvenoj nakani susrećemo i s odgovornošću koja je razmjerna svakomu pojedinom staležu i poslanju. Često se govori da su žene malo zapostavljene, pa valja isticati i njihovo dostojanstvo i njihovu kompetentnost. A kolike

nadilaze mnoge muškarce upravo u odgovornosti i posvećenosti života i djela koje preuzimaju! Osim toga svi smo sve svjesniji da bi bez ženskog genija, kako je to volio govoriti sv. papa Ivan Pavao II., ovaj svijet bio siromašniji. Prisjetimo se samo izrazito crkvenih poslova u katehezi, u teologiji, a da ne govorimo u humanu pristupu na odgajateljskom ili zdravstvenom području... Na svim tim poljima ljudske djelatnosti i posvećenosti kršćani ponajprije kao svećenici sebe prinose Bogu za djelo koje im je namijenio, da bi tako Bogom preobražavali onu stvarnost u koju ih je Bog postavio. Nije li to i prvi znak kršćanskog svjedočenja, koje, uostalom, i više uvjerava nego kakva učenost i mudrost?

Učimo iz primjera djelovanja Majke Terezije među siromašnima

Dana 5. rujna 2020. kardinal Tagle, prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda, objavio je videoporuku povodom Međunarodnog dana milosrđa, koji se slavi na godišnjicu smrti sv. Terezije iz Kolkate. UN je prihvaćanjem tog dana 2012. godine prikazao Majku Tereziju kao uzor čovjekoljublja za one koji su u potrebi. Tom je prigodom filipinski kardinal, koji je ujedno i predsjednik Međunarodnog karitasa, izjavio da nam karitativno djelo svetice iz Kolkate može pomoći i potaknuti nas da se bolje suočimo s trenutnom zdravstvenom krizom, „da bismo ublažili siromaštvo i izgradili mir“.

Za kardinala Luisa Antonija Taglea, prefekta Kongregacije za evan-

gelizaciju naroda, Međunarodni dan milosrđa, koji se obilježavao u subotu 5. rujna, prigoda je da svijet bolje odgovori na trenutnu pandemiju. Dan kojim se obilježava godišnjica smrti svetice Terezije iz Kolkate usvojen je 17. prosinca 2012. rezolucijom UN-a, predstavljajući katoličku redovnicu kao uzor ljubavi prema svima onima kojima je pomoć potrebna. Tom je prigodom UN izjavio da je taj datum odabran za obilježavanje godišnjice smrti svetice koja je 1979. dobila Nobelovu nagradu za mir za svoj rad u borbi protiv gladi i nesreća, što su izazovi koji također prijete svjetskomu miru. Za kardinala Taglea ideali svete Terezije iz Kolkate, poznatije pod imenom Majka Terezija, kao i Misionarki ljubavi, kongregacije koju je osnovala, pozivaju nas „da činimo djela milosrđa u cilju borbe protiv siromaštva i za izgradnju mira“. U videoporuci koju je objavio *Vatican News* kardinal Tagle podsjetio je da je UN odabrao taj datum da „senzibilizira i ohrabri lju-

de i organizacije da se angažiraju u filantropskim aktivnostima“.

Kardinal Tagle dodao je da nam duh i primjer Majke Terezije i Misionarki ljubavi mogu pomoći da bolje radimo u situaciji trenutne zdravstvene krize. Za Crkvu je, rekao je, odabir 5. rujna kao Međunarodnog dana milosrđa „značajan“, jer je svetica iz Kolkate posvetila cijeli svoj život u „služenju Gospodinu služeći siromašnima“. „Cijeli svijet prepoznao je njezino karitativno djelo“, rekao je.

Doista, po djelima Misionarki ljubavi, karitativno djelo dodirnuo je siromašne po cijelom svijetu. „Potrebna su nam više nego ikada istinska djela milosrđa, koja su poduzimali istinski ljudi“, inzistirao je kardinal Tagle, podsjećajući da je Majka Terezija bila uvjerena u važnost vršenja „malih djela“ milosrđa. „Za svetu Tereziju iz Kolkate milosrđe se sastoji u činjenju malih djela za dobrobit drugih, ali istinski čin milosrđa može doći samo od milosrdne osobe“, dodao je. Kardinal je također rekao da su ljudi stvoreni na sliku Božju i da je Majka Terezija dopustila Bogu, koji je ljubav, da „cijelu svoju osobu preobrazi u instrument Božje ljubavi prema siromašnima“.

Vaticannews / MissioHR

ZIMBABVE

Pomoć Fonda za hitne slučajeve i svijest o važnosti dijeljenja sa svima

Zimbabve je poljoprivredna zemlja, s 14 milijuna stanovnika, smještena u južnoj Africi. Proživjela je razornu sušu 2018.-2019. godine, koja je nanijela nebrojene patnje ljudima koji se za život oslanjaju na poljoprivredu. U ožujku 2019. neke je dijelove zemlje pogodio ciklon Idai, koji je izazvao evakuaciju tisuća ljudi i uništio usjeve na poljima koja su bila blizu žetve.“ Upravo je tim riječima otac Simplisio Manyika, OCD, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Zimbabveu, Agenciji „Fides“ opisao situaciju u svojoj zemlji. Kad su se stanovnici počeli polako oporavljati, pojavila se pandemija Covid-19.

„Dolazak Covid-19 bio je šok za naše zdravstvene ustanove. Uvođenje zatvaranja donijelo je još više patnje siromašnima“, kaže redovnik, napominjući da je zatvaranje crkava ljudima uskraćivalo duhovnu hranu kad im je bila najpotrebnija. Usto su se župe i biskupije, koje žive od prinosa vjernika, našle bez sredstava. Zbog karantene poljoprivrednici ne mogu prodavati svoje poljoprivredne proizvode, trgovci nemaju izvore prihoda, a mnogi su mještani koji su radili u inozemstvu i novac slali kući protjerani ili vraćeni. „Mnogi ljudi smatraju život nepodnošljivim

i imaju poteškoće u podmirivanju svojih svakodnevnih potreba“, kaže svećenik.

„U tom kontekstu Crkva u Zimbabveu zatražila je pomoć različitih međunarodnih organizacija da bi se suočila s izazovima koje je pokrenuo Covid-19, a posebice je dobila pomoć od Hitnog fonda Papinskih misijskih djela“, napominje ravnatelj, objašnjavajući da će se dio sredstava koristiti kao odgovor na pandemiju Covid-19 posredovanjem sanitarnog povjerenstva prisutna u svakoj biskupiji, dok će se drugi dio koristiti za prehranu gladnih, čiji se broj iz dana u dan povećava.

„Neke inicijative provodi Povjerenstvo za katoličko obrazovanje, koje trenutno školama u potrebi pruža kante vode za higijenske namjene i termometre za mjerenje tjelesne temperature. Zdravstveno povjerenstvo trenutno obrazuje katoličko zdravstveno osoblje o odgovarajućim metodama kao odgovor na pandemiju, također pružajući osobne zaštitne uređaje.“

S tim u vezi nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela navodi jedan simbolični događaj: „Nedavno je Crkva dijelila pakete s hranom u jednoj od najsitimašnijih župa u bi-

skupiji Harare. Podjela se odvijala u župnoj crkvi, ali u nju je bila uključena cijela zajednica i ljudi različitih vjera, a lokalni su političari bili prisutni kao svjedoci. Župnik je pomagao u podjeli hrane, koja je trebala dostajati tri mjeseca za 80 obitelji. Svi su ljudi bili dirnuti činjenicom da Crkva nije nikoga diskriminirala. Političari su ostali bez riječi, zahvalni, i na kraju su ohrabрили prisutne da uče «od Majke Crkve», kako je to rekao jedan političar koji nije katolik. To je samo jedan primjer kako su čovjekoljublje i evangelizacija dvije strane iste medalje.“

Redovnik primjećuje koliko zbog te pomoći biskupije mogu odahnuti. K tomu je pomoć iz Fonda za hitne slučajeve Papinskih misijskih djela „otvorila oči onima koji sada istinski shvaćaju koliko je važno podijeliti ono malo što imaju s onima koji nemaju ništa“, a neke su biskupije pokrenule program bratimljenja gradskih i siromašnih seoskih župa, od kojih su prve skupljale hranu i doprinose, a zatim ih slale u bratske seoske župe.

„Hitni fond pomoći će nam da ublažimo patnju siromašnih u Zimbabveu“, zaključuje nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela.

Agencija „Fides“

Radosna vijest širi nadu i optimizam

Radosna vijest počela je izlaziti u rveljači 1972. godine u Sarajevu, kao zajednički misijski list za Bosnu i Hercegovinu i Hrvatsku. Zbog nemogućnosti tiskanja i distribuiranja tijekom rata (1992. – 1995.) sjedište se seli u Zagreb, i tako je ostalo do danas. Ovaj misijski mjesečnik uređuju Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Od osnutka do danas Radosna vijest na najbolji način senzibilizira vjernička srca za njihovo osnovno poslanje, a to je širenje kraljevstva Božjega. Ona pomaže da se istina o Isusu Kristu, Spasitelju svih ljudi, širi i da dođe do svakog čovjeka na kugli zemaljskoj te da svaki čovjek dođe do spoznanja istine i da se spasi.

U svojem apostolskom pismu *Maximum Illud* papa Benedikt XV., prije više od stotinu godina, ustvrdio je i upitao: „Ima li veće pomoći čovjeku od pomoći mu da se spasi?!“ Jedan mladi svećenik Riječke nadbiskupije zamijetio je da Radosna vijest na jedinstven i najbolji način odgaja vjernike za djelatnu ljubav i služenje najpotrebitijima, što je srž Isusova djelovanja i evanđelja. Kaže da pročita cijelu Radosnu vijest, jer ga ispunjava pozitivnom energijom

i potiče na misijsko djelovanje u svojoj župi. Kaže nadalje taj mladi svećenik da su se druge tiskovine, državne i crkvene, pretvorile u crnu kroniku, neprestano kukaju i traže krivca na drugoj strani za takvo stanje. Uistinu Radosna vijest, usprkos svim poteškoćama i problemima u svijetu i kod misionara, zrači optimizmom i živom vjerom. Premda bi misionari imali najviše pravo kukati i lamentirati nad moralnim urušavanjem ovog svijeta, jer izbliza svakodnevno vide bijedu, siromaštvo, glad i umiranje, njihovi tekstovi i svjedočanstva odišu optimizmom, zahvalnošću i pouzdanjem. Oni su sigurni da će se Bog pobrinuti i ublažiti tegobe njihovih vjernika, s kojima nesebično dijele tešku i nepravednu svakodnevnicu. Upravo je to ključ njihove životne radosti i uspjeha. U tom se prepoznaje živa vjera, ispunjenja potpunom ljubavlju u služnju. Tko tako svjedoči, može s nadom i optimizmom i pisati. Pozitivni duh, kojim su ispunjeni, prenose na stranice Radosne vijesti, a onda ga upijaju njezini čitatelji. Stoga nije nikakvo čudo što su vjerni prijatelji i stalni podupiratelji misija upravo čitatelji Radosne vijesti. Misijski duh koji uberu sa stranica svojega misij-

skog lista naši čitatelji prenose na ljude s kojima se susreću i s kojima žive.

U Svetom pismu često se upotrebljava slika kvasca te su vjernici svjetlo svijeta i sol zemlje. Želimo se nadati da su župe Vidoši, Tihaljina, Međugorje i druge koje primaju Radosnu vijest u BiH i u Hrvatskoj upravo taj misijski kvasac. Donedavno je po broju primljenih primjeraka Radosne vijesti u BiH prvo mjesto pripadalo maloj hercegovačkoj Župi Tihaljina, koja ima oko 1050 vjernika, ali je prošle godine vodstvo preuzela malo veća župa u livanjskom kraju – Vidoši, koja ima svega 1900 vjernika, a na trećem mjestu je Župa Međugorje, koja ima više od pet tisuća vjernika. Tako Vidoši primaju 70 primjeraka, Tihaljina 65, a Međugorje 50. Te i sve druge župe koje primaju Radosnu vijest, kako u BiH tako i u Hrvatskoj, jamstvo su da se misijska svijest naših vjernika neće ugasiti i da će naša vjera biti još življa, jer Duh Božji ulijeva nadu i širi optimizam po našim misionarima i Radosnoj vijesti.

Hvala svim župnicima koji šire ljubav prema Radosnoj vijesti i misijama! Time čine svoj pastoral cjelovitijim i uspješnijim.

PMD BiH

„Stvorena sam da volim
i da djelujem.
Moj samostan je svijet.“

MOLIMO S PAULINOM JARICOT

Devetnica za misije

Papinska misijska djela pozivaju vas u listopadu na molitvu devetnice za misije i misionare od 9. do 17. listopada 2020. godine. Molimo devet dana s Pauline Jaricot, utemeljiteljicom Papinskoga misijskog djela za širenje vjere, da probudimo svoje krštenje i svoju misijsku zadaću. Da bismo oživjeli svoj kršćanski poziv i probudili svoju predanost za misije u Crkvi u Hrvata „sve do kraja zemlje“ (Mk 16, 15), predlažemo vam da slijedimo službenicu Božju Pauline Jaricot, zauzetu laikinju iz devetnaestog stoljeća, stvaralačku i misijsku osobu sveopće Crkve!

Nadahnujući se njezinim spisima, pridružujući se njezinim molitvama i nasljeđujući njezino djelovanje, možemo i mi danas, po milosti Duha Svetoga, sudjelovati u misijskom buđenju naše Crkve i surađivati u evangelizaciji sve do kraja Zemlje!

Molitva devetnice sadrži svaki dan čitanje duhovnog spisa Pauline Jaricot, kratku meditaciju i zagovornu molitvu Pauline Jaricot. Moliti možete u svojim obiteljima ili se organizirajte u župnoj zajednici. Tekst devetnice možete pronaći na stranici www.misije.hr te na Facebookovoj stranici.

MissioHR

Što je Svjetski dan misija?

Svake godine predzadnje nedjelje u listopadu poseban je dan – slavi se Svjetski dan misija. Ove godine to je nedjelja 18. listopada. Za ovogodišnju Misijsku nedjelju papa Franjo poslao je poruku pod geslom „Evo me, mene pošalji“ (Iz 6, 8).

Svjetski dan misija spaja sve katolike svijeta u jednu zajednicu vjere. Na misi te Misijske nedjelje obvezujemo se svojem zajedničkom pozivu da po krštenju budemo misionari molitvom, sudjelovanjem u sv. misi i velikodušno darujući prilog za Papinsko misijsko djelo za širenje vjere. To je dan Papinskih misijskih djela, koja po središnjim ustanovama u Rimu primaju molbe iz cijelog svijeta i imaju uvid u situaciju i u najnedostupnijim dijelovima svijeta te svima jednako i pravedno pomažu.

I ove godine papa Franjo potiče nas da na

Svjetski dan misija, ali da i svakog dana budemo misionari tako što ćemo živjeti svoj „poziv da izađemo iz sebe samih iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu, što se pokazuje kao prigoda za solidarnost, služenje, posredovanje“.

Dok molimo i odgovaramo na Svjetski dan misija ovdje u domovini, povezujemo se s proslavama koje se održavaju u svakoj župi, u sjemeništima i bogoslovijama, školama i samostanima diljem svijeta. Zajedno s Kristovom Crkvom pozvani smo pružiti molitvenu i materijalnu podršku najugroženijima u misijskim zemljama.

Da bi naše župne zajednice živjele misijski u mjesecu listopadu, pripremljeno je za sve župe nekoliko dokumenata: *brošura*, čiji sadržaj donosi razna promišljanja s temom misija, različite liturgijske i animacijske materijale, te

plakat i letak. Svi su ovogodišnji misijski materijali obilježeni duhom službenice Božje Pauline Jaricot, laikinje koja je osnovala Djelo za širenje vjere (čiji se osnutak slavi kao Misijska nedjelja), a koja će uskoro biti proglašena blaženicom.

„Proslava Svjetskog dana misija ujedno nam daje mogućnost još jednom potvrditi da su molitva, promišljanje i materijalna pomoć prigode za djelatno sudjelovanje u Isusovu poslanju u njegovoj Crkvi. Svrha je ljubavi izražene u priložima koji

se prikupljaju na liturgijskim slavljinama poduprijeti misijski rad koji u moje ime obavljaju Papinska misijska djela, da bismo izišli ususret duhovnim i materijalnim potrebama naroda i crkava na cijelom svijetu, za spas svih.“

U svijetu u kojem nas toliko dijeli, Svjetski dan misija povezuje nas u želji da budemo misionari kako nas Isus poziva. Također nam se daje mogućnost pomoći u širenju prisutnosti Crkve među siromašnima i marginaliziranim u više od 1111 biskupija u misijskim zemljama.

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Vijesti iz Bošontija

**Predragi dobročinitelji!
Preko Katoličkih misija
javljam se ovim kratkim
listićem svima onima
kojima dugujem odgovor
i koji čekaju na vijesti iz
Bengalijske. Zbog nesigurnih
prilika u Europi leže pisma
već tri mjeseca na stolu...
To je, eto, razlog tolika
zakašnjenja.**

**Danas sam napokon poslao
oko 150 pisama, pa neka
Mala Svetica pazi na njih,
da sretno k vama dospiju.
Želio sam odjednom svima
odgovoriti, no to, dakako,
ne ide tako brzo kako bih
želio. Na postaji ima mnogo
posla. Za ovu nedjelju
sva će zahvalna pisma biti
razasлана preko Misijske
centrale u Zagrebu.**

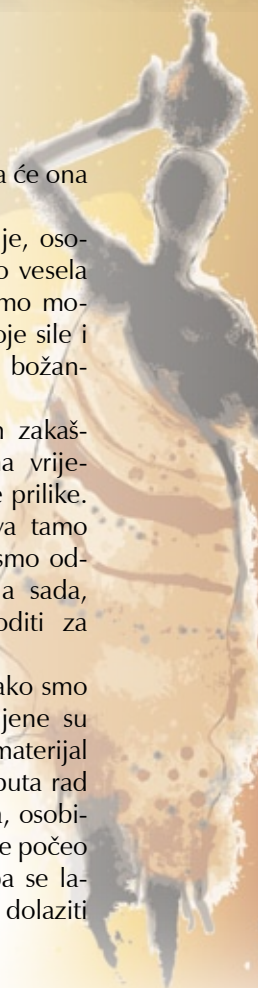
Tamo ih šaljem sve preporučeno, jer je tako sigurnije. Koliko će dana putovati, ni sam ne znam. Svakako više od mjesec dana. Zakasnit će malo listovi, no molitve i naše misijske žrtvice prispjele su na vrijeme pred Božje prijestolje. Mislim da vam to ne trebam posebno ni spominjati. Nalazimo se u tako teškim prilikama da nas vaša pomoć ganjuje upravo do suza. Svuda naokolo rat, misli su ljudi upravljene prema bojnim poljima, te se jedva tko sjeća daleke Bengalijske i onih koji u njoj žrtvuju svoje živote za spasenje neumrlih duša. No vi se dnevno nas sjećate, za nas se molite i žrtvujete. Hvala vam dragi dobročinitelji! Neću ni kušati da zahvaljujem riječima. Isusu ću u svetohraništu reći da on preko svoje Male Blagajnice iz Lisieuxa uredi naše račune s vama. Mnogo je duga, znam dobro, no

Mala Svetica je bogata, svima će ona obilno naplatiti.

Molite se za nas i nadalje, osobito za nas mlade, da bismo vesela srca mogli naprijed, da bismo mogli potpuno žrtvovati sve svoje sile i živote za širenje kraljevstva božanskog nam Vođe!

Crkva se svršava s malim zakašnjenjem, istina, no ipak na vrijeme, uzmu li se u obzir teške prilike. Mislili smo da će biti gotova tamo polovinom svibnja, kasnije smo odgodili na polovinu lipnja, a sada, izgleda, morat ćemo odgoditi za svetkovinu Male Svetice.

Rat se osjeća i u Indiji, iako smo daleko od bojnih polja. Cijene su svemu poskočile, stoga je materijal sporo dolazio. Nekoliko je puta rad bio stao za nekoliko tjedana, osobito u zadnje vrijeme, otkako je počeo monsun. Rijeka je burna, pa se lađari iz Calcutte ne usuđuju dolaziti

u ove daleke krajeve. Jedna ili druga lađa se potopila, pa su se drugi toliko prestrašili te su otkazali poduzetniku rad. Sada opet ima materijala, pa rad lijepo napreduje. Krov je gotov, pod lupaju i nabijaju čitav dan, prije nego što će metnuti cementnu ploču. Toranj je najviše zaostao, jer se boje graditi. Javio sam već jednom da je ovdje u Bošontiju samo blato. Trebalo bi dupsti do Amerike ako bismo htjeli doći do kamena. Napravili su veliku podlogu iz armiranog betona, ali ih je svejedno strah. Našemu je poduzetniku to prvi put da gradi tako visoku zgradu. Sada se nalaze baš na polovini. Ali kako toranj nije odviše velik, nadamo se da će ga brzo svršiti. Bit će to najviša točka na čitavom Bošontijskom otoku. Vidjet će se sve tamo do Canninga i do velikih južnih džungla.

Kad smo postavili temelje nove crkve, izgledalo nam je sve tako maleno. Sada se pak čini da se crkva raširila i uvećala. Svakako će moći u nju stati više od 1000 ljudi, a to je za Bošonti velika stvar. Pogani i muslimani neprestano dolaze gledati, pa se ne mogu dosta načuditi ljepoti i skladnosti crkve. A naravno da se raspituju što je ovo, što li ono, pa je tako Mala Svetica već počela svojom

svetom „propagandom“. Molite se mnogo da bi ova crkva uistinu mogla biti putokaz za mnoge k pravoj vjeri!

Zadnji sam puta poslao listu troškova nekih stvari u novoj crkvi. Zaboravio sam spomenuti križni put. Imamo jedan mali, koji smo upotrebljavali u školi. Kako nemamo drugoga, morat ćemo taj upotrijebiti. Bilo bi nam veoma drago kad bi se koje plemenito srce sjetilo i ove potrebe. Bengalcima je najdraži križni put u Basreliefu, jer im je tako sve živo predočeno.

Nacrte prozora prilično smo promijenili. Imat će željezne rešetke, obložene cementom. Izradit će ih neki zidar iz sjeverne Indije, za koga nam poduzetnik veli da je u tome pravi majstor. Pripravili smo jednostavan plan, no on ga je promijenio i dodao dosta ukrasa, da prozori izađu što ljepši.

Portico pred glavnim ulazom nije još svršen. Mislimo da ćemo ga napraviti od cigala, ali poduzetnik želi da bi bio od željeznih ploča. Jučer smo napravili nacrt za križeve nad porticom i nad pročeljem. Takove stvari moramo sami napraviti, jer zidari nemaju ni pojma kako se križ pravi, a i ukus im nije baš osobit.

Nacrt oltara dobit ćemo iz Calcutte od oca Gerarda, jednoga od najboljih naših arhitekata. Čujem da će biti jednostavan, ali veoma lijep. Iznad oltara nalazi se otvor, u koji će biti smješten veliki kip svete Terezije, djelo istog patra. S obje strane svetišta nalaze se sakristije, dok su pokrajnje kapelice malo naprijed. Glavni luk pred svetištem u gotičkom je stilu. Sad ne izgleda tako lijepo, no dosta će se popraviti kad se doda plaster od cementa. Zidari su čak pristali da naprave i razne urese, koji nisu u planu. Njima je, naime, stalo da ljudi vide da su oni prvorazredni zidari. Žele da im ostane uspomena, dok je Bošontija i njegovih bara... Čak su nas molili da bi pred ulazom smjeli metnuti mramornu ploču s imenima poduzetnika i glavnih zidara.

Dakle, sitnih poslića ima dosta. Mislim, stoga, da se posveta neće moći obaviti prije svetkovine Malog Cvijeta. A taj bi dan bio i zgodan zbog toga što je iza kišnog doba. Sada bi jedva tko došao na posvetu. Zavisí, dakako, o našim zidarima i radnicima.

Za danas neka je o tome dosta. Molite se da bih što prije mogao javiti sretnu i veselu vijest o posveti vaše, naše i Terezijine „katedralke“!

Sveti Jacques Berthieu, prvomučenic Madagaskara (1838. – 1896.) svećenik, isusovac, misionar i mučenik

Njegov ga je biskup imenovao kapelanom u obližnjoj župi Roannes-Saint-Mary. Ondje je mlad kapelan tijekom devet godina ustrajao u revnu i uspješnu apostolskom radu. Stekao je simpatije svih župljana, a za to je vrijeme u njemu pomalo dozrijevalo misijsko, odnosno redovničko zvanje.

Ostavivši svoju biskupiju, roditelje i prijatelje, stupio je u novicijat Družbe Isusove u gradu Pauu. Bilo mu je tada 35 godina, dok ostali novaci nisu imali ni dvadeset. Već sljedeće godine bio je premješten na teologiju u Vals, kod le Puya, da bi ondje obnovio, osvežio i produbio teološki studij. S oduševljenjem je slušao predavanja velika apostola Srca Isusova oca Ramiéra te se i sam zanio za pobožnost Srcu Isusovu i za Apostolat molitve. Ožaren vatrom Srca Isusova, odlučio je poći u misije. O. Berthieu ukrcao se 26. rujna 1875. u Marseilleu i krenuo put daleka Madagaskara. Teško mu se bilo oprostiti od domovine, a još više od majke, ali on je tu žrtvu prihvatio jer je želio biti misionar.

Najprije je poslan na otok Sv. Mariju. Ondje je naišao na poteškoće u učenju domaćeg jezika jer mu pamćenje nije bilo baš osobito, ali je nastavio svoj misionarski rad te je pošao u grad Tamatave, a zatim i u glavni grad Tananarive. Naposljetku mu je kao polje rada dodijeljena pokrajina Betsiléo. Rat godine 1883. donio je njemu i ostalim misionarima mnogo nevolja. U nešto smirenijim prilikama o. Berthieu djelovao je kao župnik u d'Ambositri. Njegova posljednja postaja bio je d'Anjozorofadö. Nastojao se približiti svim ljudima baveći se socijalnim radom i poučavanjem. Prema svemu što je smatrao važnim za pastvu nije nikada ostao ravnodušan, a naročitu brigu vodio je za bolesnike i gubavce. Doista je svima postao sve. Svi su mu govorili da je dobar, a njegovo je misijsko područje smatrano najperspektivnijim.

Opet je došlo do rata i o. Berthieu je pomagao svima. Pripadnici plemena Menalambe uhvatili su ga, zlostavljali, ranili u glavu te odveli u šumu. Ne znajući kako bi se riješili svojeg zatočenika, neki su mu predložili da si spasi život, ali uz uvjet da više neće naviještati evanđelje. Njegov je odgovor bio dostojan odgovora prvih mučenika kršćanstva: „Radije izabirem smrt.“ Bio je dokrajčen toljagama. Kao Krist Gospodin te kao sv. Stjepan prvomučenik i o. Berthieu je naglas i raširenih ruku molio za svoje ubojice. Bio je ubijen 8. lipnja 1896.

U svojoj propovijedi tijekom kanonizacije papa je, govoreći o sv. Jakovu Berthieu, zaželio „da život ovog evangelizatora bude ohrabrenje i uzor svećenicima, da bi poput njega bili Božji ljudi“. „Neka njegov primjer pomogne mnogobrojnim kršćanima koji su danas progonjeni zbog vjere! Neka njegov zagovor, u ovoj godini vjere, donese plodove za Madagaskar i za cijeli afrički kontinent.“

Neka nam Duh Sveti pomogne staviti u praksu izbore Jacquesa Berthieua: njegovu strast prema zahtjevnim misijama, koje su ga odvele prema drugim zemljama, drugim jezicima i drugim kulturama; njegovu osobnu privrženost Gospodinu, koju je pokazivao u molitvi; njegov pastoralni zanos, koji je bio istovremeno i bratska ljubav prema vjernicima koji su mu bili povjereni i predanost da ih povede prema vrhuncima Kristova puta; i konačno, njegov život kao dar, izbor koji je živio svaki dan do svoje smrti, koja ga je konačno suobličila Kristu!

Na Svjetski dan misija, 21. listopada 2012., uoči svečane euharistije na Trgu sv. Petra u Vatikanu papa Benedikt XVI. proglasio je sedam novih svetaca Katoličke crkve. To su Jacques Berthieu (1838. – 1896.), Pedro Calungsod (1654. – 1672.), Giovanni Battista Piamarta (1841. – 1913.), Maria Carmen Salles y Barangueras (1848. – 1911.), Marianne Cope (1838. – 1918.), Kateri Tekakwitha (1656. – 1680.) i Anna Schäffer (1882. – 1925.). Jakov Berthieu rođen je 27. studenoga 1838. u središnjoj Francuskoj, u okolici Montlogisa, Polminhac, u Auvergneu. Kršten je na sam dan rođenja. Seljačka obitelj iz koje je potekao bila je duboko prožeta kršćanskim načelima. Prvi je odgoj primio u kući, a zatim je pošao u seosku osnovnu školu. Svršivši ju, njegov su odgoj preuzela školska braća u d'Aurillacu. U dobi od 15 godina, s očevim dopuštenjem, stupio je u malo sjemenište u Pléauxu. Nije bio briljantan đak, ali je ipak sretno svršio gimnaziju te stupio u veliko sjemenište u Saint-Flouru, gdje je 23. svibnja 1863. zaređen za svećenika.

ZA MISIJE I MISIIONARE

Sofija Mišanović 500 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 EUR * Vikica 10 KM * N. N. 800 KM * Mara Vasilj 50 KM * Anto (Franjo) Jurić 60 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Pizzeria „Don Andjelo“ 100 KM * N.

N., Mostar 50 EUR * Dragica Kapić 100 KM * Rajka Dasović 1.000 kn * Župa Krapinske Toplice 100 kn + 70 kn + 170 kn * Sestre Benediktinke, Rab 100 kn * Marija Šošarić 100 kn + 100 kn * Mihajlo Kadežabek 100 kn * Ana Validžić 1.000 kn * Ljiljana Mihalić 200 kn * Župa Sunja 860 kn * Marijana Anđić Kos 190 kn * Ivan Faletar 350 kn * Ivana Knežić 500 kn * Ante Matković 50 kn * Marina Lopar 200 kn * Ljiljana Benčak 200 kn * Vlč. Ivan Janeš 2.000 kn + 800 kn + 800 kn * Marina Čulo 300 kn * Anka Rajković 100 kn * Sanela Kučar 100 kn * Davor Cindrić 700 kn * Kopačin Slavka 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Stjepan Vuzem 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Župa Retkovec 3.070 kn * Pero Petanjak 50 kn * Bruno Katić 27,4 kn * Ivana Josipović 100 kn * Mate Samodol 15 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Marija i Božo Kostesić 100 kn * Darko Malvić 100 kn + 100 kn * Franica Petković 200 kn * Franica Petković 200 kn * Midhad Huskić 50 kn * Anita Matić 250 kn * Kata Zubak 50 kn * Gordana Radošević 50 kn * Mila Žilić 500 kn * Tomislav Čubelić 300 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Božidar Škarec 200 kn * Vinko Klarić 200 kn * Zdenko Sesar, Otok 350 kn * Ivica Bradara 150 kn * N. N. 280 kn * Branka Maslač 200 kn + 200 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 1.440 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Kristina Mandić 50 KM * Od sprovoda pok. Ive Perković, Čardak 200 KM * Hrvoje Lapić 2.000 kn * Zdravko Ruk 1.000 kn * Vera Čargonja 300 kn * Josip Kordić 100 kn * N. N. 200 kn * Antal Balog 20 kn * Blaško Kivić 200 kn * Župa Gornja Drenova 1.050 kn * Sandra Španić 200 kn * Božena Klepić Hećimović 500 kn * Ante Sabljčić 200 kn * Ivana Srdarović 30 kn * Vladimir Zelenika 50 kn * Branko Dragojević 350 kn * Josip Kolić 200 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Melita Gregorović 200 kn * Pero Petanjak 100 kn * Tomislav Kožul 500 kn * Zrinka Čale 250 kn * Darko Ivaković 500 kn + 500 kn * Darko Oprauš 100 kn * Zlatko Glavaš 500 kn * Franica Petković 200 kn * Milena Zaninović 50 kn * Davorka Šimanović 300 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Gordana Radošević 50 kn * Katica Ramadža 200 kn * Damir Šeremet 1.000 kn + 250 kn * Željka Vodopija 200 kn * Sandro Jakopčević 100 kn + 100 kn * Luka Jandrić 200 kn * Barica Lovreković 500 kn * N. N. 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić

100 kn * Ljubica Lobor 200 kn * N. N. 280 kn * Iva Marijanović 200 kn * Mirjana Rožić 2.000 kn * Mirjana Deak 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn + 100 kn * Nada Alfired 100 kn * Anita Bačić 1.000 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Marija Galić 50 kn + 50 kn * Darinka Gata 65 kn * Božica Praterner 50 kn * Marija Nikolić 50 kn * Marija Cerčić 500 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Dinko Rogulj 200 kn + 200 kn * Vesna Varga 225,92 kn * s. Bonifacija Barun 100 kn * Ivan Vučić 70 kn * Nikolina Bižević 450 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Bugojanski dekanat 260 EUR * Ivan Primorac 100 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Ivana Čilić 20 KM * Tomislav Bilić 150 kn + 150 kn * Stjepan Harča 211 kn + 336 kn * Ante Sabljčić 200 kn * Ankica Globlek 100 kn * N. N. 500 kn * N. N. 500 kn * N. N. 300 kn * Janko Krznarević 1.000 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Istipe Mihalj 50 KM * Irena Šimić 60 KM * Emil Brajković 80 KM * Nada Rupčić 100 KM * Draga Srntić 200 KM * Lucija Rupčić 1.000 KM * Ruža Šokić 100 EUR * Ana Budimir 50 KM * N. N., Banja Luka 120 KM + 40 EUR * N. N., obitelj, Banja Luka 50 EUR * Ljuba Vlastelica 200 kn * Nedjeljka Drnić 100 kn * Josip Rajčić 40 kn * Ante Sabljčić 200 kn * Vesna Hećimović 200 kn * Stjepan Živković 200 kn * Blagoje Kordić 100 kn * Nedjeljka Koprivec 50 kn * Slavka Kopačin 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivanka Doko 50 KM * „Koming“ d.o.o. Vitez 100 KM * Anda Mihaljević 100 KM * Nada Vuković 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Anda Svoboda 50 kn * Josip Čović 70 kn * Dario Mavrić 100 kn * Josip Trbara 500 kn * Ivanka Boras 200 kn * Đurđica Repinac 120 kn * Siniša Jurić 100 kn * Anto Rimac 100 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Dario Maradin 100 kn * Jasminka Jug 100 kn * Marija Brozović 200 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Stevo Horvat 100 kn * J. Zrno 30 kn * Jela Lučić 200 kn * Igor Končurat 200 kn * Anica Keškić 150,58 kn * Danica Humek 20 kn * N. N. 581 kn * Anda Mrvelj 100 kn + 100 kn * Ruža Turk 50 kn + 50 kn * Vesna Erdec 75 kn + 75 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Kata Bagarić 10 KM * Josip Munivrana 17 kn + 16 kn + 16 kn * Jozefina Škarica 100 kn * Jadranka Baučić 150 kn * Ivan Kosić 75 kn * Anastaržija Karpuzovski 50 kn * Dragan Matijević 120 kn * Bernarda Petrušić 100 kn * Ilija Jonjić 100 kn * Dragan Matijević 30 kn * Marija Bobinac 100 kn * Sandro Jakopčević 75 kn + 75 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONE U MISIJAMA:

Sandro Jakopčević 100 kn + 75 kn * Zdravko Ruk 1.000 kn * Danijela Lednicki

100 kn * Kristijan Cvanciger 200 kn + 200 kn * Martina Horvat 200 kn * Mirko i Zlata Čondić 100 kn * Filip Harapin 1.000 kn * Zvonko Ivančan 100 kn * Mara Perić 70 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Anica Lovrić 40 KM * Stipe Mihalj 20 KM * Orlando d.o.o., Grude 800 KM * Ljilja Grbešić 100 KM * Nikola Horvat 100 kn * Marija Barić 20 kn * Srećko Botrić 150 kn * Slavko Babić 100 EUR * Dario Časar 150 kn * Irena Šanjek 100 kn * Marija Vuković 100 kn * Mara Ljubić 100 EUR * Lidija Petrač 70 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Blaško Kivić 200 kn * Ivan Vrbanić 100 kn * D. Delić 120 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Manda Rašić-Kadić 300 kn * Marija Kliman 255 EUR * Milka Modrušan 115 EUR * Vladimir Soldo 400 kn * Mladen Crneković 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Mara Jurić 140 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Župa Rašeljske 500 KM * Ana Raos 200 kn * Ivica Grubeša 200 kn * Robert Skejić 150 kn * Ivo Hrga 50 kn * Anita Mikec 100 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Andrijana Đuzel 250 kn * Željka Tomljanović 250 kn * Ana Pavković 50 kn * Lucija Miloš 50 kn * Mira Bakula 50 EUR * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Josip Spajić 50 kn * Majda Uremović 100 kn * Anto Rimac 100 kn * Marija Zečić 50 kn * Eva Damjanović 100 kn * Ana-Marija Kožić 50 kn * Barbara Ivančić 485 kn * Mirna Ivanić 10 kn * Snježana Antunović 100 kn * Vlatka Ivančić 485 kn * Slavica Lončarević 485 kn * Iva Tokić 485 kn * Snježana Mikec 100 kn * Snježana Đuzel 500 kn * Tatjana Tolj 30 kn * Zlatko Mijoč 500 kn * Ivan Đuzel 500 kn * Luka Kožić 970 kn * Marta Škregro 485 kn * Laura Brnić-Boće 440 kn * Martina Pavelić Kačarik 30 kn * Marija Miloš 20 kn * Pamela Banovac 50 kn * Ante Karačić 15 kn + 15 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Jozo Hrkač 50 KM * Dubravka Pavišić 200 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Župa sv. Stošije, Zadar 400 kn * N. N. 2.000 kn * Vikica Šalić 300 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Kristina Jurković 200 kn * Iva Miličević 200 kn * Ana Mrgan 100 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Anica Josić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 40 KM * Igor Pivac 1.000 kn * Romano Tripalo 150 kn * Stana Prskalo 150 kn * Marija Barić 20 kn * Srećko Botrić 150 kn * Zoran Zorica 100 kn * Ljubica Tremski 500 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Ljubica Tremski 500 kn * Marija Bartošek 300 k

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBII:

Dominik voće d.o.o. 5.000 kn * Ivica Filipović 1.000 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

vlč. Miroslav Agostini 50 EUR * Božo Lo-

vrić 60 KM * Ivan Primorac 100 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 1.000 KM * Don Davor Berezovski 300 KM * Nikolina Petrović 5 KM

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

s. Gizela Dolić 200 KM * Mare i Finka Antolović 200 KM * N. N., Travnik 100 EUR + 110 CHF + 50 AUD * Darko Ivaković 500 kn + 500 kn * Maja Marija Prelec 50 kn * Štefica Paloška 200 kn + 200 kn * Ružica Galović 150 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Eva Perko 50 EUR * N. N. 1.000 EUR * Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N., Kruščica, Vitez 200 KM * Ivanka Vi-dović 100 KM * Župa Sunja 2.780 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Verona Čurić 100 kn * Ivan Bošnjak 100 kn * Kornelija Balaž 150 kn * Marija Čulo 200 kn * Ivan Bender 3.000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Mara Šišić 20 KM * Anita Čorić 30 KM

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Luca Anić 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N. N. 280 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N. N. 280 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMON-SKIM OTOCIMA:

Župa Gradac, Mostar 1.800 KM * Josip Vlačić 150 EUR * Župa Hrasno od sprovođa pok. Pere Obada 2.000 KM * N. N. 280 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Rastislava Pedišić 700 kn

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Župa Uznesenja BDM, Stup 1.000 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

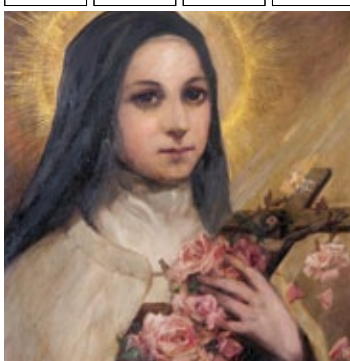
Draga Srtić 100 KM * N. N. 200 kn * s. Timoteja Vukšić 200 kn * N. N. 200 kn * N. N., Podstrana 3.000 kn * Timotej Vuković 600 kn * Ivanka Pranjić 2.000 kn * Obitelj Pratljačić 2.000 kn * Anđelka Bartolić 2.000 kn * Mira Krakić 2.000 kn * Miro Pe-zić 2.000 kn * Zvezdana Hlupić 2.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Župe Vrhbosanske nadbiskupije: Župa Prozor 3.012 KM * Župa Maglaj 150 KM * Župa Čemerno 45 KM * Župa Plehan 113

KM * Župa Orašje 600 KM * Župa Ilijaš 100 KM * Župa Dobretići 501 KM * Župa Komušina 123 KM * Župa Vogošća 42 KM * Župa Kraljeva Sutjeska 488 KM * Župa Skopaljska Gračanica 100 EUR * Župa Podmilačje 500 KM * Župa Uznesenja BDM, Stup 260 KM * Župa Novi Šeher 760 KM * Župa Suho Polje, Kupres 700 KM * N. N. svećenik, Sarajevo 2.000 kn * Župe Mostarske biskupije: Župa Vir 700 KM * Župa Gradac 700 KM * Župa Ružići 1.150 KM * Župa Hrasno od sprovođa pok. Pere Obada 1.360 KM * Ivan Primorac 100 KM * Kata Bagarić 10 KM * Dinka Antić 100 KM * Tihomir Ježinac 100 kn * A. Harča 20 kn * Božo Prka 100 kn * Ruža Rakijašić 500 kn * Tea Vosnik 50 kn * Jelena Valković 400 kn * Bernardica Vlastelić 100 kn * Kristina Kučan Milec 200 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Mihaela Svetec 60 kn * Anka Dužnović 50 kn * Ivica Zlomislčić 30 kn * Dva oka d.o.o. 100 kn * Župa Podcrkavlje 405 kn * File Kolgieraj 200 kn * vlč. Josip Šimunović 2.000 kn * Pero Petanjak 50 kn * Stanko Milić 100 kn * Župa sv. Vida, Vraždin 11.070 kn * Daria Orešković 100 kn * Maja Cerić 250 kn * Luca Radman 20 kn * Josip Munivrana 16 kn + 23 kn + 10 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Marija Vajić 100 kn * Damira Mendišić 100 kn * Nikolina Kraljević 100 kn * Natko Blagojević 100 kn * Vedran Višnjić 100 kn

MISIJSKA KRIŽALJKA – LISTOPAD 2020.

Radosna vijest	Blažen	Ljetnikovac	Hlapljiva tekućina	Mrak	Potvrda na kraju molitve	Tekućina za pisanje	Pomorski ugovor	Radius	Erbij	Organ u ustima	Riblje jaje	Kukavna	Dogodovština
Svetica zaštitnica misija													
Organski spoj potreban organizmu								Dio košulje Mjesto u Kongu					
Temeljne stvari									Uzvisine Sitne čestice				
Vrsta talijanskog plesa										Ana (eng.) Godišnjak			
					Žensko ime Vjerna životinja						Konj Mjesto u Iranu		
	Površina					Prvo slovo Dva ista slova		Zamjenica Konj				Uran EK	
	Lavež psa						Nije profesionalac E						
	Jedan od evanđelista												

Rješenja iz prošlog broja: AGNES GONXHA BOJAXHIU, SKOPJE, INDIA, KALKUTA.

